

opusdei.org

Sfântul Josemaría: în slujba darului primit în Biserică

Redăm un articol al Mons. Fernando Ocáriz, Prelatul Opus Dei, publicat astăzi în săptămânalul „Die Tagespost” din Germania.

26.06.2025

Au trecut 50 de ani de la moartea sfântului Josemaría Escrivá, fondatorul Opus Dei. Pentru cei care am avut harul de a trăi la Roma – în aceeași casă cu el – în 1975, această

jumătate de secol pare foarte scurtă. A-l vedea plecând din această lume dintr-o zi în alta – în timp ce își împlinea în mod normal misiunea de păstor și fondator – a amplificat impactul morții sale. Încă de atunci ne dădeam seama că „Părintele”, cum obișnuiam să-l numim cu afecțiune, era un sprijin solid în viața și bucuria multor catolici ai vremii sale.

Pornind de la o iubire pasionată pentru Cristos și de la o profundă conștiință a ceea ce înseamnă să fii fiu al lui Dumnezeu, a redescoperit și a predicat de-a lungul întregii sale vieți câteva mesaje care astăzi sunt deja larg răspândite în Biserică și în societate, dincolo de instituția pe care a fondat-o: căutarea sfințeniei – întâlnirea cu Cristos – în circumstanțele obișnuite ale muncii, vieții de familie și relațiilor sociale; prietenia personală ca drum de conviețuire și evanghelizare;

valoarea libertății și a pluralismului; rolul activ al laicilor în misiunea Bisericii și în însuflețirea societății contemporane, printre altele.

Privind în urmă, e ușor de observat numeroasele inițiative educative și sociale în favoarea tuturor categoriilor de persoane care, impulsionate de învățăturile sale, au prins viață în întreaga lume. Totuși, aş spune că efectul cel mai profund al exemplului și mesajului sfântului Josemaría este acela că a inspirat sute de mii de oameni să se apropie de Cristos prin activitățile obișnuite de zi cu zi. Aici recunoaștem o simfonie cu ceea ce papa Francisc a numit „sfinții la ușa de alături”, care exercită o influență profundă în jurul lor, adesea fără să atragă atenția: cu naturalețea celor care sunt aproape de Dumnezeu și răspândesc iubirea Lui cu generozitate.

În comuniune cu papii

În zilele noastre, carisma pe care sfântul Josemaría a primit-o de la Dumnezeu continuă să rodească în povești de viață, atitudini, gesturi, inițiative. Pentru a pătrunde mai bine în miezul mesajului său în slujba Bisericii, mă voi folosi de câteva reflecții exprimate de ultimii papi, ca fir conducător. Mai întâi, patriarhul de atunci al Venetiei – devenit apoi papa Ioan Paul I – spunea: „Escrivá, cu Evanghelia, a spus constant: Cristos nu vrea de la noi doar un pic de bunătate, ci multă bunătate. Dar vrea să o dobândim nu prin acțiuni extraordinare, ci prin fapte obișnuite” (*Gazzettino di Venezia*, 25-VII-1978).

Încă de când a început să-și răspândească mesajul, în 1928, sfântul Josemaría afirma că pentru a-L întâlni pe Cristos și a evangheliza lumea nu e necesar să-ți schimbi

locul, profesia sau mediul, nici să realizezi fapte excepționale, ci să pui iubirea lui Dumnezeu în faptele obișnuite. Este vorba, înainte de toate, de o transformare interioară în Cristos, care implică inima în întregime, care umple tot sufletul (Mt 22,37; Lc 10,27). Așa cum îi plăcea să repete: „La linia orizontului, copiii mei, ni se pare că se unesc cerul și pământul. Dar nu e așa, locul unde se contopesc cu adevărat este în inima voastră, când trăiți cu sfințenie viața obișnuită” (*Convorbiri*, nr. 116). În această direcție, ne încuraja spunând că, pentru a urma acest drum, „nu este nevoie de o viață ușoară, ci de o inimă plină de dragoste” (*Brazda*, nr. 795).

La rândul său, sfântul Ioan Paul al II-lea l-a definit pe Josemaría Escrivá, în ziua canonizării sale, drept „sfântul vieții obișnuite”. Într-o altă ocazie, adăuga că a reamintit lumii contemporane „valoarea creștină pe

care o poate dobândi munca profesională, în circumstanțele obișnuite ale fiecăruia” (14-X-1993).

Un ideal de slujire, un eroism posibil

Într-o lume sofisticată, în care interconectarea digitală și inteligența artificială își impun regulile în mod anonim în domeniul profesional – așa cum subliniază un document recent al Conferinței Episcopale Germane –, mesajul sfântului Josemaría ne amintește că munca este mijloc de unire cu Dumnezeu și de ajutor pentru aproapele, locul în care se întâlnesc caritatea și dreptatea. Departate de logica succesului, idealul creștin al muncii se exprimă în slujirea celorlalți: acesta este cel mai bun criteriu pentru munca profesională a unui creștin.

Într-o predică rostită la o Sfântă Liturghie de mulțumire pentru

beatificare, cardinalul Ratzinger (viitorul papa Benedict al XVI-lea) afirma: „Josemaría Escrivá a fost ca un ceas desteptător, strigând: (...) sfințenia nu constă în anumite eroisme imposibil de imitat, ci are mii de forme și se poate realiza oriunde și în orice profesie” (19-V-1992). A sfinți circumstanțele obișnuite nu înseamnă că vor dispărea defectele personale sau că totul în viață va merge bine; sfântul Josemaría spunea adesea că el juca de multe ori pe zi rolul fiului risipitor. Și aceasta face parte din viața de zi cu zi: a înfrunta propriile limite și a avea încredere în milostivirea lui Dumnezeu, fără a lăsa păcatul să ne închidă în noi înșine.

Slujirea aproapelui prin intermediul propriei munci se reflectă într-un personaj adesea trecut cu vederea din parabola bunului samaritean: hangiul. Rolul său trece în plan

secund în fața gestului impresionant al călătorului milostiv. Hangiul acționează doar cu profesionalism. Și totuși, contribuția lui este esențială. El ne amintește că orice muncă onestă este un serviciu adus celor aflați în nevoie și că fiecare muncă, dacă știm să o privim cu credință, are o dimensiune de caritate.

Un dar primit, deschis spre viitor

În *Ad charisma tuendum*, papa Francisc amintea că „darul Duhului primit de sfântul Josemaría” îi îndeamnă pe credincioși să ducă la îndeplinire „misiunea de a răspândi chemarea la sfințenie în lume, prin sfințirea muncii și a angajamentelor familiale și sociale”. Este un mesaj deschis spre viitor și universal: pentru toate persoanele, oriunde și oricând. Toți putem fi prieteni ai lui Dumnezeu, pentru că „Treimea s-a îndrăgostit de om” (*E Cristos care trece*, nr. 84). Iar din această

prietenie „va decurge contribuția la pace, la colaborarea dintre oameni, la dreptate, la evitarea războiului, la evitarea izolării, a egoismului național și personal: pentru că toți își vor da seama că fac parte din marea familie umană. (...) Astfel vom contribui la înlăturarea acestei neliniști, a acestei frici față de un viitor al ranchiunilor fratricide și la întărirea în suflete și în societate a păcii și a armoniei: toleranța, înțelegerea, dialogul, iubirea”
(*Scrisoarea* nr. 3, nr. 38a).

La cincizeci de ani de la moartea sa, mesajul sfântului Josemaría este viu în inimile noastre și ne invită să-L slujim pe Dumnezeu, Biserica și societatea. Să știm să păstrăm acest mesaj, să-l întrupăm cu bucurie și să-l punem în slujba nevoilor contemporanilor noștri. Împreună cu papa Leon al XIV-lea, creștinii dorim să construim „o Biserică întemeiată pe iubirea lui Dumnezeu și semn al

unității, o Biserică misionară, care își deschide brațele spre lume, care vestește Cuvântul, care se lasă interpelată de istorie și care devine ferment de armonie pentru omenire”.

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
sfantul-josemaria-in-slujba-darului-
primit-in-biserica/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/sfantul-josemaria-in-slujba-darului-primit-in-biserica/) (06.08.2025)